

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 22. januar 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Louise Degn Brammer
Sagsnr.: 2019-0030-3319
Dok.: 1343495

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 511 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. december 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 511 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af svar på REU alm. del – spørgsmål 290 oplyse, om ministeren vil nedsætte et tværministerielt udvalg bestående af personer fra f.eks. Justitsministeriet og Social- og Indenrigsministeriet, der kan klarlægge og analysere forskellige årsager til nabostridigheder, herunder til konflikter hvor en enkelt person på det nærmeste terroriserer en hel landsby, sådan som det aktuelt foregår i Vestjylland, og fremkomme med forslag til forskellige værktøjer, som offentlige myndigheder herefter kan anvende i lignende sager, idet der henvises til artiklerne fra tvmidtvest.dk: ”Nabostrid: Jette føler sig terroriseret af nabo” den 29. oktober 2019, ”Nabostrid: Beboere savner hjælp fra myndigheder”, den 30. oktober 2019, ”Politikere vil heller ikke finde sig i nabostrid”, den 31. oktober 2019 og ”Aggressiv mand skaber frygt i landsby – væltede kvinde af cyklen”, den 7. december 2019, og artiklen: ”Volde-lig mand hærger jysk landsby: 'Det er som et mareridt'” fra bt.dk den 10. december 2019?”

Svar:

Der er ingen tvivl om, at nabokonflikter kan være meget indgribende for den enkelte. Konflikterne er grundlæggende et udslag af, at alle mennesker er forskellige. Mange mennesker oplever derfor desværre også på et tidspunkt i deres liv en større eller mindre konflikt med deres nabo.

Som jeg også tilkendegav i min besvarelse af spørgsmål nr. 290 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, mener jeg som udgangspunkt ikke, at straffetretten er det rigtige instrument til at løse konfliktfuldte naborelationer. Når det er sagt, så skal vi naturligvis respektere hinandens grænser. Og begår en nabo strafbare handlinger, bør forholdet selvsagt anmeldes til politiet.

Jeg har bedt Rigspolitiet om at oplyse, hvilke værktøjer politiet har til at håndtere nabokonflikter. Rigspolitiet har i den forbindelse oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan i forhold til politiets håndtering af nabostridigheder generelt oplyse, at såfremt der som del i en konflikt mellem naboer begås strafbare handlinger (f.eks. vold, trusler eller hærværk), der anmeldes til politiet, behandles disse anmeldelser som en sædvanlig straffesag, herunder med iværksættelse af den fornødne efterforskning i sagen.

Politiet kan endvidere af egen drift iværksætte efterforskning i en sag, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

Såfremt en indgivet anmeldelse afvises, f.eks. fordi der er tale om en sag af civilretlig karakter, vejledes anmelder om mulighederne for anlæggelse af en civilretlig sag hos domstolene.

Politiet kan endvidere i sager af civilretlig karakter henvise til f.eks. de lokale retshjælpsordninger, til muligheden for retsmægling ved domstolene eller til de kommunale hegnsyn (ved nabokonflikter f.eks. omkring højden på hegn).

Rigspolitiet kan videre oplyse, at der for en række sager om nabostridigheder ikke kan siges at foreligge et forhold af egentlig strafferetlig eller civilretlig karakter.

Det kan f.eks. være sager med udøvelse af chikanøs adfærd, som led i en nabokonflikt, f.eks. hvor den ene nabo lovligt parkerer sin bil på offentlig vej ud for den anden nabos grundstykke, så frit udsyn fra dennes ejendom hindres eller føles generende.

Politiet har i en sådan situation – efter en konkret vurdering og ud fra sagens samlede omstændigheder – også til opgave at forebygge strafbare forhold og forstyrrelse af den offentlige fred og orden. Politiet kan således ved gentagne anmeldelser om chikanøse forhold iværksætte en holdnings- og adfærdsregulerende samtale med nabokonfliktens parter. Endvidere har politiet mulighed for at foretage patruljering i området med et forebyggende sigte for øje.

I en række sager om nabostridigheder har politiet endvidere afholdt konfliktråd som forebyggende redskab, idet der ofte er tale om konflikter, der har potentialer til at kunne udvikle sig til straffesager – eller allerede har gjort det – eller hvor det på det pågældende stadie i konflikten kan være vanskeligt at udpege en entydig gerningsperson og forurettet.

Endvidere har der ofte været tale om sager, hvor politiet har været kontaktet flere gange af en eller begge parter i konflikten, hvorfor sagen har været ressourcekrævende for politiet.

Politiet har i sådanne sager gode erfaringer med at få nedtrappet konflikten ved brug af konfliktråd i forebyggende øjemed og derved forhindre eventuelle efterfølgende strafbare handlinger.”

Der eksisterer således allerede en række strafferetlige og civilretlige værktøjer, som offentlige myndigheder kan benytte sig af til at forebygge og håndtere sådanne konflikter. Jeg finder på denne baggrund ikke, at der er behov for at nedsætte et tværministerielt udvalg, der skal klarlægge og analysere forskellige årsager til nabokonflikter.